

Versos necessaris

Es porta a terme al Konvent de Cal Rosal una nova edició de KonventPARAULA, proposta poètica per la qual han desfilat, de la mà de la llibreria manresana Papasseit, diversos artistes i editorials del sector acompanyats també per algunes propostes musicals

Una de les actuacions de Konvent Paraula | Marta Casadesús

Amb el temps, el Konvent de Cal Rosal ha aconseguit crear una definida marca pròpia que esquitxa tot allò que es duu a terme a les entranyes de l'edifici. Una sensació de no saber ben bé què amaga, malgrat els esdeveniments s'anunciïn amb nom i cognom. És anar-hi amb els sentits oberts i romandre atent i qüestionar-s'ho tot. Aquest cap de setmana s'hi ha dut a terme una nova edició del KonventParaula, amb la col·laboració de la llibreria manresana Papasseit, que ha generat un degotall de versos gràcies als diversos recitals i actes paral·lels que s'han programat, tant dissabte com diumenge. Les regles del joc: les mateixes de sempre.

Malgrat el plantejament, de cara al públic, de festival poètic, la idea que s'amagava rere aquest títol no deixava de ser la d'unes colònies durant les quals els autors han estat en contacte entre ells i amb qui els ha acompanyat en aquesta estada mitjançant diverses propostes com ara una petita fira d'editorials o bé un vermut amb micro obert. Un ambient bohemi i distès, de comunitat entre espectadors i artistes, que feia necessari deixar-se caure per l'espai durant algun moment del dia sense rellotge ni idees preconcebudes. Una idea senzilla alhora que vital: que el gran públic desvinculi la poesia dels encarcarats versos de segles passats. Ha sigut el criteri d'Anna Roca, responsable de la llibreria Papasseit, qui ha escollit els encarregats de dur a terme aquesta missió durant la segona edició del festival. I l'àmplia varietat d'estils fa que sigui impossible negar un gènere a vegades menystingut, temut. Apartar-se'n és una excusa quan n'hi ha per a tots els gustos.

Konvent Paraula posa en escena una de les actuacions Foto: Marta Casadesús

El festival creix i aquest any es programa en dos dies, essent el plat fort dissabte, quan els jardins de l'espai del Konvent van omplir-se al llarg del dia de les paraules de poetes consolidats com Casasses, veus que ressonen amb força com les de Míriam Cano o Carles Rabassa, i també propostes alternatives amb aires punk com les de Roger Peláez o Guim Valls. Al vespre l'acció es traslladava a l'interior de l'edifici amb expressives performances en vers com la de Gerard Vilardaga i Iris Hinojosa. La nit deixava pas a la secció OFF, amb una programació sonora i visual de propostes extremadament contundents (que no per això menys interessants) com l'electrònica experimental Timpahn del targarí Yarei Molina que s'ha pogut presenciar en tres ocasions (divendres, dissabte i diumenge) donada la complexitat del muntatge, o Yak42, el projecte també electrònic de Ramon Faura (Le Petit Ramon). Completava el conjunt la fira d'editorials, algunes ja amb una trajectòria d'anys a les seves espatlles com ara La Breu Edicions, i altres de més joves com ara Els papers díscols, formant totes part d'aquest d'aquest aparador, mostrant-se al públic.

Konvent Paraula Foto: Marta Casadesús

Actes com el d'aquest cap de setmana són un micròfon necessari pel coneixement dels nous, per l'eixamplament d'horitzons dels que només en saben una mica i pel gaudi dels qui saben de què parlen i ho fan amb força i convenciment. Un aparador amb un ventall que va dels versos suaus als crits rimats i que per tant és una bona mostra, i a jutjar per la satisfacció general que surava en l'ambient i l'afluència d'artistes, un bon indicador de salut del sector. Un acte per conèixer i reafirmar. Una proposta que ve molt de gust perquè fa bon temps i els llibres, les flors i una copa de vi no són mai mala companyia.

L'ambientació de Konvent Paraula, flors i poesia. Foto: Marta Casadesús